

Казки про родину

Дурні жінки

Дурні жінки Мав один газда дурну жінку та й її раз виправив на торг до міста. Вона взяла гуси та й забрала на торг продавати. Прийшла вже на торг, але не знала, чому платяться гуси. То зачепила якогось чоловіка та й каже:

— Постійте тут, попильнуйте мені гусей, а я піду подивитися, як гуси платяться. Але,— каже,— аби я вас спізнала, як вернуся, то нате вам мій кожух, тримайте!

І дала йому кожух, лишила гуси та й пішла. Вернула, шукає, а того вже нема — пішов з гусьми і з кожухом. Прийшла додому і розповіла то чоловікові. А чоловік дуже розлютився та й каже:

— Коли ти така дурна, то я геть іду в світ за очима. Як найду ще таку дурну, як ти, то вернуся додому, а як ні, то не вернуся!

Забрався й пішов.

Приходить до одного села, дивиться — так одна кобіта гониться за куркою, так курку б'є! Він її питається:

— Що ти, жінко, робиш? А вона каже:

— Має курка курята, та не хоче їм дати ссати.

— А що мені даш,— каже,— як я тебе навчу, як ся мають курята кормити?

— Дам тобі п'ятдесят ринських. Каже він:

— Дай мені сюди муку!

Дала вона муку, тоді він змісив тісто і подробив курці на землю, а курка що ухопить кусник, то кличе курята — годує. Тоді жінка утішилася, дала йому грошей, і він собі пішов далі. Іде, іде тим селом далі, дивиться, а там приставила баба драбину до даху та й тягне корову по драбині на дах, та й б'є. Тоді він питається:

— А що ви робите, кобіто? Вона каже:

— Виросла трава на даху така файна, то гоню корову, аби пасла, але, шельма, не хоче лізти! Він знову так каже:

— Що мені дасте, як я вас навчу?

— Дам, що хочете, лише навчіть!

Він тоді взяв серп, виліз на дах і скошив траву, дав корові, з'їла. Дала йому та кобіта п'ятдесят ринських, і він пішов.

Йде тим самим селом далі, а там, на кінці, кобіта бігає з решетом по дворі та й махає до дверей.

— А що ви робите, кобіто? Вона йому каже:

— Хочу загнати сонце до хати, бо темно, та не можу!

— Що мені дасте, кобіто? Я вам зараз зажену!

— Дам,— каже,— сто ринських!

Узяв він тоді сокиру та й пилу, вирубав у стіні діру і вставив вікно, то вже сонце світило до хати. Взяв від баби сто ринських і пішов уже додому, д' своїй жінці. Прийшов і каже:

— Є ще такі дурні баби на світі, як ти, навіть дурніші!